

RÅDETS DIREKTIV

af 13. december 1976

om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex gruppe 630 CITI), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed

(77/92/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktaten er enhver i nationaliteten begrundet diskriminerende behandling inden for området etablering og tjenesteydelser forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip for den nationale behandling vedrører navnlig optagelse i faglige organisationer i det omfang den pågældendes erhvervsmæssige virksomhed medfører udnyttelse af denne rettlighed;

der er ikke, med hensyn til virksomhed som forsikringsagent og forsikringsmægler, i alle medlemsstater foreskrevet betingelser for adgangen til og udøvelsen af disse former for virksomhed; snart er der fri adgang hertil og fri udøvelse heraf, snart gælder der strenge bestemmelser med krav om et kvalifikationsbevis for adgang til erhvervet;

på grund af de forskelle, der består mellem medlemsstaterne med hensyn til afgrænsningen af virksomhed som forsikringsagent og som forsikringsmægler, er det ønskeligt så nøjagtigt som muligt at fastsætte de former for virksomhed, på hvilke dette direktiv finder anvendelse;

i øvrigt er det i artikel 57 i traktaten bestemt, at der for at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udstedes direktiver om gensi-

dig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser og om samordning af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser;

det forekommer dog ønskeligt — i mangel af en samtidig anerkendelse af eksamensbeviser, og da en samordning ikke er umiddelbart forstående — at lette den effektive udnyttelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser inden for de pågældende former for virksomhed, nemlig ved at træffe overgangsforanstaltninger som omhandlet i de almindelige planer ⁽³⁾, med henblik på at undgå usædvanlige vanskeligheder for statsborgere i de medlemsstater, hvor adgangen til disse former for virksomhed ikke er undergivet nogen betingelser;

for at imødegå eventuelle vanskeligheder skal overgangsforanstaltningerne gå ud på, at adgangen til de pågældende former for virksomhed i de værtsmedlemsstater, der har bestemmelser om sådan virksomhed, alene gøres betinget af, at denne virksomhed i den tidligere opholdsmedlemsstat, når der ikke stilles krav om forudgående uddannelse, rent faktisk er blevet udøvet i et rimeligt tidsrum, som ikke ligger for langt tilbage i tiden, med henblik på således at opnå sikkerhed for, at den begunstigede er i besiddelse af faglige kundskaber svarende til dem, der kræves af landets egne statsborgere;

under hensyn til forholdene i Nederlandene, hvor forsikringsmæglerne i forhold til deres faglige kundskaber er opdelt i flere kategorier, bør der fastsættes et tilsvarende system for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som ønsker at få adgang til en af de pågældende kategorier; det bedst egnede og mest objektive kriterium herfor er antallet af ansatte, som er eller har været underordnet den begunstigede;

såfremt virksomhed som agent omfatter en stående fuldmagt fra et eller flere forsikringsforetagender, således at den begunstigede er beføjet til i deres navn at forpligte foretagendet eller foretagenderne i alle

⁽¹⁾ EFT nr. C 78 af 2. 8. 1971, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. C 113 af 9. 11. 1971, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. 2 af 15. 1. 1962, s. 32/62 og 36/62.